

Met een zoet lijntje

Misschien gebeurt het weleens, dat moeder zegt: „Hè toe, breng jij kleine broer, of zus, even naar bed.”

Misschien gebeurt het óók wel eens, dat zo'n kleintje daar dan geen zin in heeft en roept: „Nee! nee!” en wegloopt.

Natuurlijk kun je dan boos worden en zeggen: „je móet!” En zo'n kleintje beetpakken en met geweld naar bed brengen.

Ja, dat kan! Maar het kan ook anders. Met een grappe bijvoorbeeld.

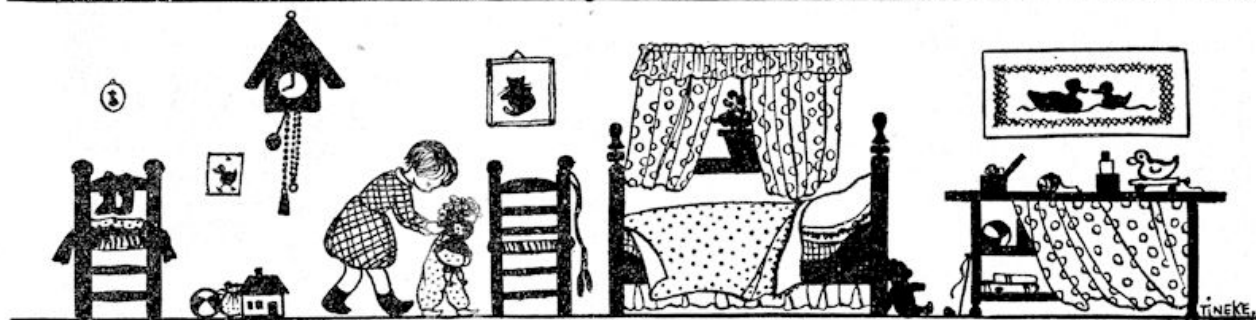
Kleintjes zijn dol op grappige versjes en spelletjes. En als je dan zegt: „Ik weet een leuk spelletje, maar dat kan ik alleen met je spelen als je in je nachtpon of pyama bent” — nu — dan laat zo'n kleintje zich nog wel eens uitkleeden. Want dan zijn ze nieuwsgierig naar dat leuke spelletje, snap je! Het spreekt vanzelf, dat je het dan ook met ze

spelen moet. Wat je beloofd hebt, moet je doen — dat weet je natuurlijk al lang! En vooral bij kleintjes moet je daar heel goed om denken. Die mogen in zoiets nooit teleurgesteld worden. Je moet nooit denken: och, ze is nog zo klein, ze weet het niet meer. Gewoonlijk weten ze het héél goed en onthouden ze precies, wat hun beloofd is.

Nu, hier volgt dan het spelletje. Leer het maar uit je hoofd, dan kun je het goed met ze spelen.

En weet je wat zo leuk is? Als je het grappig met ze speelt, dan vragen ze er later om en willen het nog eens en nog eens. Dan moet je voet bij stuk houden, hoor en zeggen: Ik kan het alleen met je spelen als je uitgekleeed bent. Zo krijg je ze zonder tranen en zonder boos worden naar bed. En dat zal moeder wel fijn vinden, denk ik.

Hier volgt het versje:

Rozemarijke — Marieke — Marèt
 Kom nu, m'n kleintje, je moet naar je bed.
 't Klokje sloeg zeven, dat hoorde je wel,
 Kleed je vluġ uit nu en staak er je spel.
 Je mag in je nachtpon¹⁾ een wandeling doen.
 Ik breng je eerst even naar 't beddeplantsoen.
 Daar steken we over op 't dekenplein
 Wat loopt het hier zacht, hè Rozemarijn?
 Nu ġlip je het lakenlaantje in,
 Daar is het zo koel, dat is vast naar je zin.
 Wat!? Weet je het lakenlaantje noġ niet?
 't Is vlak bij de kussenberg, zoals je ziet.
 Hier mag je logeren, de hele nacht,
 Tot morgen de zon je weer wakker lacht.
 Slaap lekker, lief kleintje, en geef me een zoen,
 Die wandeling gaan we vast noġ wel eens doen.
 Sluit gauw nu je oogjes, 't is uit met de pret,
 Welterusten, mijn Rozemarijke-Maret.

¹⁾ voor brøer: nachtgoed of in pyama.